

3.**Poinformowanie wnioskodawcy o braku waloru informacji publicznej**

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie

z dnia 23 kwietnia 2024 r.

II SAB/Ol 22/24

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w składzie:

Sędzia WSA Katarzyna Matczak (spr.)**Sędzia WSA Ewa Osipuk****Asesor WSA Tadeusz Lipiński**

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 23 kwietnia 2024 r. sprawy ze skargi W. B. na bezczynność Wójta Gminy Banie Mazurskie w udostępnieniu informacji publicznej

I. oddala skargę.**Uzasadnienie**

Z przekazanych Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Olsztynie akt sprawy wynika, że W. B. (dalej jako: „strona”, „skarżący”) w dniu 30 października 2023 r. złożył do Wójta Gminy (...) (dalej jako: „organ”) wniosek o udostępnienie informacji publicznej w zakresie:

1. Jaki organ gminy wydał decyzję o powstaniu składu opału (węgiel kamienny) na działce geodezyjnej Nr (...) w pobliżu budynku wielorodzinnego przy ul. (...).
2. Na jaki podmiot gospodarczy lub osobę fizyczną została wydana decyzja administracyjna lub umowa dzierżawy na prowadzenie składu opałowego we wskazanej lokalizacji.
3. Na jaki okres czasu podmiot gospodarczy lub osoba fizyczna uzyskała zgodę za utworzenie składu opału - węgla kamiennego.
4. Jakie kwoty wpłynęły do Gminy (...)/Urzędu Gminy (...) z tytułu działającego składu opału za okres trzech ostatnich miesięcy.
5. W przypadku bezumownego korzystania z części działki (...), jakie stawki gmina stosuje do podmiotów lub osób fizycznych prowadzących skład opału.

W odpowiedzi pismem z 10 listopada 2023 r. organ poinformował stronę, że:

1. Organ gminy nie wydał decyzji o powstaniu składu opału na działkę (...) przy ul. (...).
2. Nie wydano decyzji ani umowy dzierżawy dotyczącej prowadzenia składu opału na wskazanej lokalizacji.
3. Do tut. Urzędu nie wypłynął żaden wniosek dotyczący zgody na utworzenie składu opału.
4. Na terenie Gminy nie działa skład opału w związku z tym nie naliczono opłat z tego tytułu.
5. Odnosnie do bezumownego korzystania z działek stosuje się stawki wcześniej ustalone w umowie najmu/dzierżawy.

Pismem z 13 listopada 2023 r. skarżący zwrócił się do organu z kolejnym zapytaniem, wnosząc o udostępnienie informacji w zakresie:

1. Jakie czynności podjął organ gminy w stosunku do podmiotu lub osoby fizycznej zajmującej bezumownie część działki geodezyjnej Nr. (...) (załącznik mapa).
2. Jakie opłaty wniósł podmiot lub osoba fizyczna składająca od ponad trzech miesięcy 21 t węgla kamiennego za zajęcie części działki (załącznik zdjęcia).
3. Czy podmiot gospodarczy lub osoba fizyczna otrzymała pisemną lub ustną zgodę na bezumowne zajęcie wskazanej działki na składowanie węgla.

W odpowiedzi pismem z 24 listopada 2023 r. organ poinformował stronę, że:

1. Urząd Gminy w (...), ze względu na ważny interes społeczny, nie podejmował żadnych czynności związanych z tymczasowym wykorzystaniem części działki geodezyjnej nr (...).
2. Nie wniesiono żadnych opłat za korzystanie z części przedmiotowej nieruchomości.
3. W związku z wystosowaną do Urzędu prośbą, wyrażono ustną zgodę na doraźne wykorzystanie części wspomnianej działki, celem ustawienia na jej terenie palet z węglem. Decyzja ta umotywowana jest szczególnymi potrzebami związanymi z ogrzewaniem mieszkań Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w trakcie obecnie trwającego okresu grzewczego.

Odrębnym pismem z tej samej daty organ poinformował skarżącego, że na dzień udzielania informacji na wniosek z 30 października 2023 r. Gmina nie posiadała informacji o bezumownym korzystaniu z działki nr

(...) (pow. 1,5461 ha). W odniesieniu do części działki, gdyż strona nie precyzuje jakiej części, Gmina informuje, że ma zawarte umowy dzierżawy w znacznej części przeznaczone na potrzeby Wspólnoty Mieszkaniowej, w szczególności zajęte pod wiaty lub pojemniki na odpady stałe. Wyjaśniono w jaki sposób są naliczane stawki czynszu za dzierżawę oraz obowiązki po zakończeniu umowy dzierżawy. Poinformowano, że aktualnie stawki minimalnego czynszu dzierżawy gruntu ustalane są w Zarządzeniu Nr 1(...) Wójta Gminy (...) z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie ustalenia minimalnych stawek czynszu za dzierżawę gruntów stanowiących mienie Gminy (...).

W dniu 27 listopada 2023 r. skarżący poinformował organ, żeby zwrócił uwagę na to, że ten nie odpowiedział na jego wniosek w należyty sposób, ponieważ w swoim wniosku pytał o część działki geodezyjnej Nr (...). W związku tym wniósł o ponowną odpowiedź. Złożył w piśmie również prośbę o informację, na jakiej podstawie prawnej wydano ustną zgodę oraz kto ją wydał. Tym samym poprosił o przekazanie wniosku/prośby, na podstawie której została wydana ustna zgoda wraz z numerem ewidencyjnym, datą wpływu do Urzędu Gminy (...) tego wniosku/prośby. Wniósł również o informację, kto dokonał oceny „ważnego interesu społecznego” i na jakiej podstawie to zrobiono. Zapytał o definicję „ważnego interesu społecznego” i o podstawę prawną, w których przypadkach jest używany ważny interes społeczny. Na końcu swojego wniosku wniósł o wyjaśnienie dwóch różnych odpowiedzi, które zostały mu udzielone oraz wskazał brak spójności w odpowiedziach kierowanych do niego przez organ.

W piśmie z 11 grudnia 2023 r. organ zaznaczył, że w odpowiedzi na wcześniejszy wniosek o udostępnienie informacji publicznej z 13 listopada 2023 r. popełniono oczywistą omyłkę pisarską. W treści pisma o numerze sprawy (...), a dokładniej jego fragmencie oznaczonym jako Ad.1, zamiast części działki o numerze geod. (...), winna zostać bowiem wskazana część działki o numerze (...) (obręb geod. (...)). Organ podniósł, że ustna zgoda, nie na utworzenie składu opału, lecz na doraźne oraz tymczasowe wykorzystanie części nieruchomości oznaczonej nr ewid. (...) obr. geod. (...), celem ustawienia na jej terenie palet z węglem (do czasu przeniesienia worków z węglem do pomieszczenia, w którym składowany jest opał Wspólnoty (...)) została udzielona przez organ. Zgoda, o której mowa, została poprzedzona, również ustną, prośbą jednego z mieszkańców. Wskazane działanie nie stoi w sprzeczności z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, bowiem wspomniana działka jest własnością Gminy, a zgodnie z art. 31 ustawy

z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Wójt kieruje bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz. Nadmienił również, że nie jest możliwe oszacowanie liczby podmiotów czy osób, które, jak to określił skarżący, otrzymały od Wójta Gminy na podobnej zasadzie co Wspólnota Mieszkaniowa (...) ustną zgodę na wykorzystanie gruntów Gminy, ponieważ tego typu działania z reguły nie są ewidencjonowane.

Następnie w dniu 18 grudnia 2023 r. skarżący złożył podanie, w którym zwrócił się z prośbą o dzierżawę 60 m² gruntu z działki (...) należącej do zasobów Gminy, przylegającej do działki zabudowanej nr (...). Uzasadnił to tym, że wspomniana działka przylega bezpośrednio do jego mieszkania od strony południowej. Podczas i w wyniku prowadzonych prac remontowych budynku wielorodzinnego nr (...) przy ulicy (...) została zniszczona wierzchnia warstwa gruntu i tym samym ma zamiar rekultywować dzierżawioną część gruntu i doprowadzić glebę do stanu pierwotnego. Rekultywacja będzie polegać na naniesieniu warstwy gleby próchnicznej i obsianiu mieszkankami traw trawnikowych.

W odpowiedzi, pismem z 18 stycznia 2024 r. organ poinformował stronę, że nie jest możliwa zgoda na wydzierżawienie części działki o nr. ewid. (...), obr. (...), położonej w miejscowości (...). W uzasadnieniu poinformowano, że część działki wokół budynku stanowi część wspólną mieszkańców wspólnoty (...). Wydzierżawienie wskazanego fragmentu działki w znaczny sposób utrudni korzystanie mieszkańcom z terenu wokół budynku. Grunt stanowiący nieruchomością wspólną winien umożliwić prawidłowe i racjonalne korzystanie z otoczenia budynku wszystkim mieszkańcom. Działka (...) nie należy do części wspólnej Wspólnoty Mieszkaniowej (...), tylko do Gminy, co wynika z map oraz informacji uzyskanej od organu. Częścią wspólną Wspólnoty Mieszkaniowej jest tylko nieruchomość zabudowana i jej części składowe po obrysie budynku nr (...).

W dniu 24 stycznia 2024 r. skarżący zwrócił się drogą elektroniczną do organu o wydanie odmownej decyzji administracyjnej, dotyczącej wniosku złożonego 18 grudnia 2023 r. w sprawie dzierżawy 60 m² gruntu z działki nr (...) należącej do zasobów Gminy (...) przylegającej do działki zabudowanej nr (...).

W jego ocenie z korespondencji i pism otrzymanych od urzędników działających w imieniu „wójta” wynikają sprzeczne i niejasne informacje co do władania działką geodezyjną nr (...) obręb (...).

W odpowiedzi pismem z 21 lutego 2024 r. organ poinformował stronę, że wydzierżawianie nieruchomości gminnych na okres do 3 lat ma uregulo-

wanie w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z art. 35 tej ustawy organ sporządza i podaje do publicznej wiadomości wykaz nieruchomości przeznaczonych do zbycia lub oddania w użytkowanie, najem, dzierżawę lub użyczenie. Wykaz ten wywiesza się na okres 21 dni w siedzibie właściwego urzędu, a także zamieszcza się na stronach internetowych właściwego urzędu. W sprawie nie mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, dlatego też organ nie wydaje w tej sprawie decyzji administracyjnej.

Pismem z 13 lutego 2024 r. skarżący wywiódł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie na bezczynność organu, zarzucając niewykonanie czynności nakazanych prawem albo przez podejmowanie czynności prawnych lub faktycznie naruszających prawa osób trzecich. Wniósł o stwierdzenie, że organ dopuścił się bezczynności i zasądzenie od organu na jego rzecz kosztów postępowania. Strona w skardze przytoczyła przebieg korespondencji z organem. Podniosła, że w jej ocenie organ dopuścił się dyskryminacji oraz naruszenia przepisów odnośnie do gospodarowania mieniem. Z jednej strony ustnie wyraża zgodę na trzymanie opału na nieokreślony czas bez ponoszenia przez wspólnotę (...) żadnych opłat z tego tytułu, natomiast na prośbę skarżącego nie wyraża zgody na wydzierżawienie części gruntu, zaznaczając, że wydzierżawiony fragment w znaczny sposób utrudni korzystanie mieszkańcom z terenu wokół budynku. Nadmienić tu należy, że od strony południowej budynku należącym do Wspólnoty Mieszkaniowej (...) nie istnieją żadne ciągi komunikacyjne piesze lub kołowe. Za zgodą Wójta usytuowany skład opałowy zajmuje ponad 40% miejsc parkingowych służących dla mieszkańców budynku od strony wschodniej. Odmowa organu wydzierżawienia części gruntu z działki (...) w celu rekultywacji po remoncie budynku (na koszt własny) jest o tyle dziwa, że ten sam organ gminy wydzierżawił część gruntu z działki (...), przylegający bezpośrednio do nieruchomości zabudowanej nr (...) osobie fizycznej zamieszkałej w budynku nr (...) (ulica (...)) jako ogród przydomowy. Wydzierżawiona część działki została ogrodzona przez dzierżawcę, a bezpośredni dostęp do budynku nr 2 został zablokowany.

W ocenie strony nie bez znaczenia dla wnoszonej skargi jest fakt, że w budynku nr (...) mieszka zastępca Wójta Gminy, a najbliższa rodzina zastępcy Wójta pracuje jako palacz C.O. w Wspólnocie Mieszkaniowej (...). Na dziewięć wspólnot mieszkaniowych funkcjonujących przy ulicy (...) tylko jedna wspólnota mieszkaniowa (...) cieszy się specjalnymi względami organów Gminy w kwestii gospodarowania mieniem gminy. W dnu składa-

nia skargi w Urzędzie Gminy skład opałowy WM (...) nadal funkcjonuje, z czego sporządzono dokumentację fotograficzną. W związku z zaistniałą sytuacją w ocenie skarżącego organ mógł dopuścić się przekroczenia swoich uprawnień wynikających m.in. z ustawy o samorządzie gminnym oraz innych ustaw.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy wniósł o jej oddalenie, wskazując, że nie pozostaje w bezczynności, ponieważ odpowiadał w terminie ustawowym na wszystkie wnioski skarżącego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie zważył co następuje:

Podnieść należy, że stosownie do art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2492) sądy administracyjne sprawują kontrolę wykonywania administracji publicznej pod względem zgodności z prawem. Przy czym sąd rozstrzyga w granicach danej sprawy, nie będąc jednak związany zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.) zwanej dalej: „ustawą p.p.s.a.” Kontrola ta obejmuje orzekanie w sprawach skarg na akty administracyjne lub czynności z zakresu administracji publicznej, enumeratywnie wymienione w art. 3 § 2 ustawy p.p.s.a., jak również stosownie do art. 3 § 2 pkt 8 tej ustawy stronie przysługuje skarga na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4 lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a, a także stosownie do art. 3 § 2 pkt 9 skarga na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach dotyczących innych niż określone w pkt 1-3 aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa podjętych w ramach postępowania administracyjnego określonego w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego oraz postępowań określonych w działach IV, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa oraz postępowań, do których mają zastosowanie przepisy powołanych ustaw.

Stosownie zaś do art. 3 § 3 p.p.s.a. sądy administracyjne orzekają także w sprawach, w których przepisy ustaw szczególnych przewidują sądową kontrolę i stosują środki określone w tych przepisach.

W takich sprawach można skutecznie wnieść skargę na bezczynność,

jeśli organ administracji publicznej nie załatwi sprawy w terminie określonym w przepisach art. 35-36 k.p.a., bądź w terminie wynikającym z innej ustawy regulującej sposób postępowania organów administracji.

Wyjaśnić pozostaje również, że z bezczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie w sprawie - ale mimo zaistnienia ustawowego obowiązku - nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub innego aktu albo nie podjął stosownych czynności. Dla dopuszczalności skargi na bezczynność organu nie ma znaczenia okoliczność, z jakich powodów określona decyzja, postanowienie lub inny akt nie zostały dokonane, a w szczególności czy bezczynność została spowodowana zawinioną lub niezawinioną opieszałością organu.

Udostępnianie zaś informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki i nie później niż w terminie 14 dni - art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902, dalej jako: „u.d.i.p.”, za wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 13 ust. 2 i art. 15 ust. 2. Stosownie do art. 13 ust. 2 u.d.i.p. jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

Udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje w sposób i w formie zgodnych z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku (art. 14 ust. 1).

Ponadto trzeba mieć na uwadze, że zgodnie z art. 16 ust. 1 u.d.i.p. odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji. Do rozstrzygnięć podmiotów obowiązanych do udostępnienia informacji, niebędących organami władzy publicznej, o odmowie udostępnienia informacji oraz o umorzeniu postępowania o udostępnienie informacji przepisy art. 16 stosuje się odpowiednio. Wnioskodawca może wystąpić do podmiotu, o którym mowa w ust. 1, o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołania (art. 17 ustawy).

Na ograniczenia w zakresie udzielenia informacji publicznej wskazuje art. 5 u.d.i.p. Stosownie do tej regulacji prawnej organ może ograniczyć dostęp do żądanych informacji publicznych, np. ze względu na prywatność osoby fizycznej lub z uwagi na ochronę informacji niejawnych lub innych tajemnic ustawowo chronionych.

Nie jest natomiast odmową udzielenia informacji publicznej wskazanie, że się takich informacji nie posiada. Jednakże o tym fakcie organ winien powiadomić wnioskodawcę pisemnie, wskazując - jeśli posiada taką wiedzę, gdzie zainteresowany żądane informacje może uzyskać. Organ nie ma natomiast obowiązku wydawania w takiej sytuacji decyzji administracyjnej (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 września 2002 r., sygn. II SAB 289/02).

W sytuacji zaś, gdy wnioskodawca żąda udzielenia informacji, które nie są informacjami publicznymi lub takich informacji publicznych, w stosunku do których tryb dostępu odbywa się na odrębnych zasadach, organ nie ma obowiązku wydawania decyzji o odmowie udzielenia informacji, lecz zawiadamia jedynie wnoszącego, że żądane dane nie mieszczą się w pojęciu objętym przedmiotową ustawą (por. wyrok NSA Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z 20 czerwca 2002 r., sygn. II SA/Lu 507/02).

Stosownie do art. 1 ust. 1 u.d.i.p. informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych. W art. 6 u.d.i.p. zawarto przykładowy katalog informacji i dokumentów stanowiących informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.d.i.p., o czym świadczy użyty w tym przepisie zwrot „w szczególności”.

Nadto podkreślić należy, że przedmiotem regulacji zawartej w art. 1 ust. 1 u.d.i.p. są dane obiektywne, fakty, wydarzenia czy wiadomości (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego: z 27 lipca 2018 r., sygn. I OSK 2149/16).

Zgodnie z ugruntowanymi poglądami orzecznictwa, informacją publiczną jest każda informacja wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa. Pod pojęciem informacji publicznej należy rozumieć wszelkie fakty dotyczące spraw publicznych rozumianych jako działalność zarówno organów władzy publicznej, jak i samorządów gospodarczych i zawodowych oraz osób i jednostek organizacyjnych w zakresie wykonywania zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem publicznym.

Charakter publiczny należy przypisać tym informacjom, które odnoszą się do publicznej sfery działalności organów (por. wyrok WSA w Gdańsku z 28 września 2016 r., sygn. II SAB/Gd 13/16; wyrok NSA z 25 marca 2003 r., sygn. II SA 4059/02 - dostępne na stronie internetowej <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>), przy czym oceny tej należy dokonywać każdorazowo na gruncie konkretnej sprawy.

Przede wszystkim należy podkreślić, że o zakwalifikowaniu określonej informacji jako podlegającej udostępnieniu w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej, decyduje kryterium rzeczowe, a więc treść i charakter informacji.

Analiza treści art. 6 u.d.i.p. wskazuje na to, że przedmiotem wniosku może być jedynie informacja o zaistniałych faktach, a także o niektórych zamierzeniach organu odnoszących się do projektowania konkretnych aktów normatywnych. Za informację publiczną uznaje się zatem m.in. treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej lub podmiotu niebędącego organem administracji publicznej, lecz wykonującego zadania publiczne. Są nią zarówno dokumenty bezpośrednio przez podmioty te wytworzone, jak i te, których używają one przy realizacji przewidzianych prawem zadań, nawet gdy nie pochodzą wprost od nich. Wnioskiem o udostępnienie informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej może być objęte pytanie o określony stan istniejący na dzień udzielania odpowiedzi, skierowane do podmiotu zobowiązanego według tej ustawy (por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 17 września 2014 r., sygn. II SAB/Gd 97/14, CBOSA).

Skarżący w dniu 30 października 2023 r. złożył do organu wniosek o udostępnienie informacji publicznej w zakresie 5 punktów i pismem z 10 listopada 2023 r. organ udzielił odpowiedzi na zapytania zawarte we wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Następnie pismem z 13 listopada 2023 r. skarżący zwrócił się do organu z kolejnym zapytaniem obejmującym 3 punkty i na ten wniosek w piśmie z 24 listopada 2023 r. organ udzielił odpowiedzi na sformułowane pytania. Zaznaczyć należy, że organ udzielił odpowiedzi w terminie 14-dniowym przewidzianym na rozpatrzenie wniosku strony o udostępnienie informacji publicznej.

W dalszej prowadzonej przez skarżącego korespondencji z organem skarżący zwracał się m.in. z zapytaniem o informację, na jakiej podstawie prawnej wydano ustną zgodę na wydzierżawienie części działki nr (...) oraz kto ją wydał. Ponadto skarżący złożył podanie, w którym zwrócił się z prośbą o dzierżawę 60 m² gruntu z działki (...) należącej do zasobów

Gminy, przylegającej do działki zabudowanej nr (...). Zwrócił się również do organu o wydanie decyzji administracyjnej odmownej, dotyczącej wniosku złożonego w sprawie dzierżawy wskazanego gruntu z działki nr (...). Co do zapytania dotyczącego zgody na czasowe zajęcie części działki gruntu poprzez złożenie opału na rzecz wspólnoty mieszkaniowej organ udzielił odpowiedzi informując skarżącego o podjęciu takiej dyspozycji, jak również wskazał w jakiej formie (ustnie) zwrócono się o zgodę na takie zajęcie. Co do prawidłowości podjęcia przez organ wykonawczy gminy kwestii dotyczącej udzielonej zgody na czasowe zajęcie nieruchomości gminnej pozostaje wyjaśnić, że kwestia ta pozostaje poza sferą kontroli sądu administracyjnego w ramach procedury dostępu do informacji publicznej. Wskazane kwestie pozostają bowiem poza zakresem stosowania ustawy o udostępnieniu informacji publicznej. Wniosek dotyczący wydzierżawienia gruntu oraz sposób udostępnienia określonych działek gruntu innym podmiotom pozostaje bowiem poza przedmiotem zakresu udostępnienia informacji publicznej. Podobnie wykładnia przepisów prawa (w tym przepisów kompetencyjnych) i ich rozumienie przez organ również pozostaje poza zakresem sprawy dotyczącej wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

Podejmowanie decyzji przez właściwy organ, bądź ich niepodjęcie w taki sposób jak oczekiwałby tego skarżący, odnośnie do ewentualnego wydzierżawienia mu części interesującej go działki, pozostaje całkowicie poza zakresem regulacji ustawy o dostępie do informacji publicznej - sprawy skarżącego zainicjowanej wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej. To, że działania władcze organu, podejmowane są w oparciu o regulacje ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, z późn. zm., zwanej dalej: „u.s.g.”, czy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899), zwanej dalej: „u.g.n.” oraz braku podejmowania działań zgodnych z oczekiwaniem i żądaniem skarżącego, w żadnym razie nie stanowi bezczynności w przedmiocie udostępnienia wnioskowanej informacji publicznej.

Co jest najistotniejsze i co jeszcze raz należy podkreślić, w rozpoznawanej sprawie niewątpliwie organ rozpoznał wnioski skarżącego o udostępnienie informacji publicznej i uczynił to w przewidzianym przepisami prawa terminie. Natomiast wniosek dotyczący wydzierżawienia części działki gminnej, czy też wyjaśnienie powodów braku takiego wydzierżawienia nie stanowi wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Błędnie skarżący oczekuje, że poprzez regulacje wynikającą z ustawy o dostępie do informacji publicznej osiągnie efekt w postaci pozytywnego rozpoznania jego

---

wniosku o dzierżawę części wskazanego gruntu, który to wniosek, jak już wskazano powyżej może być rozpoznany przez organ wykonawczy gminy (wójta) jedynie w oparciu o zapisy ustawy o samorządzie gminnym - art. 30 ust. 2 pkt i ust. 3, zgodnie z którymi do zadań wójta należy w szczególności gospodarowanie mieniem komunalnym, przy czym w realizacji zadań własnych gminy wójt podlega wyłącznie radzie gminy, jak też ustawy o gospodarce nieruchomościami - art. 13 oraz art. 35 ust. 1, zgodnie z którymi z zastrzeżeniem wyjątków wynikających z ustaw, nieruchomości mogą być przedmiotem obrotu, w szczególności mogą być (...) przedmiotem oddania w najem lub dzierżawę, jak też to właściwy organ sporządza i podaje do publicznej wiadomości wykaz nieruchomości przeznaczonych do zbycia lub oddania w użytkowanie, najem, dzierżawę lub użyczenie (...).

Mając powyższe na względzie Sąd uznając, że w realiach rozpoznawanej sprawy organ udzielał każdorazowo skarżącemu informacji na składane wnioski dotyczące udzielenia informacji publicznej, nie znaleziono podstaw do uznania w tym zakresie bezczynności organu czy też naruszenia prawa. Fakt, że treść odpowiedzi nie zawsze podobała się skarżącemu, bądź też oczekiwał wykładni przepisów prawa, nie oznacza, że organ pozostawał w bezczynności do co do udzielenia informacji publicznej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 151 p.p.s.a. orzekł o oddaleniu skargi.